

DRUK NR

214

Urząd Miejski w Gliwicach
Sekretariat Biura Rady Miasta

data wpływu **PROJEKT-07-2022**

Nr korespondencji SOD UM.162005.2022

UM.

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA GLIWICE**

z dnia 2022 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy zlokalizowanej na terenie miasta Gliwice

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 oraz art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.), na wniosek Prezydenta Miasta

**Rada Miasta Gliwice
uchwała, co następuje:**

§ 1. Nadać nazwę „**Tadeusza Mazowieckiego**” ulicy zlokalizowanej na terenie miasta Gliwice, biegnącej od ul. Rybnickiej, od działek nr: 129, 136/1, 143/1 oraz 145/1 w obrębie ewidencyjnym Wójtowe Pola, w kierunku ul. Ignacego Daszyńskiego, do działek nr: 38/1 i 804 w obrębie ewidencyjnym Wójtowa Wieś, stanowiących własność Województwa Śląskiego, w wykonaniu zadań zarządcy dróg publicznych Zarządu Dróg Miejskich, oznaczonej w załączniku do niniejszej uchwały kolorem żółtym.

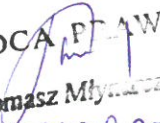
§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

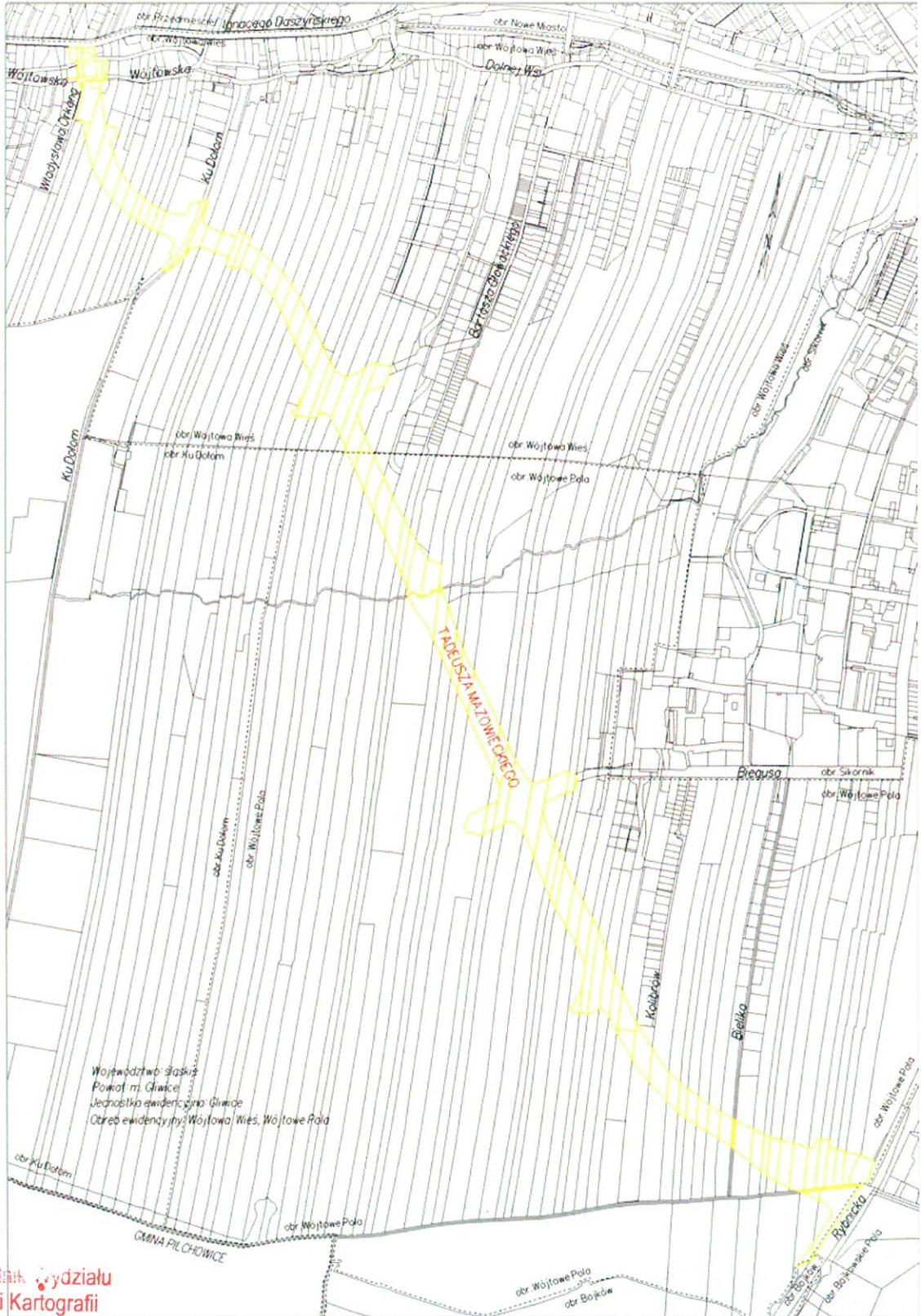
Prezydent Miasta

Adam Neumann 1.07.2022

p.o. Naczelnik Wydziału
Geodezji i Kartografii
Geodeta Miasta

Grzegorz Karkowski
27.06.22.

RADCA PRAWNY

Tomasz Młynarczyk
27.06.22 r.

Załącznik do uchwały nr
Rady Miasta Gliwice
z dnia.....2022 r.

p.o. Naczelnik Wydziału
Geodezji i Kartografii
Geodeta Miasta

Grzegorz Karkowski
27.06.22r.

Uzasadnienie

Nadanie nazwy ulicy zlokalizowanej na terenie miasta Gliwice, biegnącej od ul. Rybnickiej, od działek nr: 129, 136/1, 143/1 oraz 145/1 w obrębie ewidencyjnym Wójtowe Pola, w kierunku ul. Ignacego Daszyńskiego, do działek nr: 38/1 i 804 w obrębie ewidencyjnym Wójtowa Wieś, umożliwi gminie, zgodnie z treścią art. 47a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 1990 ze zm.), wykonywanie spoczywających na niej zadań, do których należy m.in. ustalanie numerów porządkowych budynków.

Z wnioskiem o nadanie nazwy nowo wybudowanej drodze wystąpił Zarząd Dróg Miejskich w Gliwicach. Przedmiotowa droga stanowi ważną arterię komunikacyjną w mieście. Z uwagi na jej rangę wybrano nazwę „Tadeusza Mazowieckiego” celem upamiętnienia postaci, która odegrała istotną rolę w budowaniu demokracji i samorządności w Polsce.

Tadeusz Mazowiecki urodził się 18 kwietnia 1927 r. w Płocku. W roku 1946 rozpoczął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 50. włączył się w działalność społeczną. Początkowo związał się ze Stowarzyszeniem PAX. Był m.in. redaktorem naczelnym „Wrocławskiego Tygodnika Katolików”. W roku 1956 zaangażował się w powstanie i działalność warszawskiego Klubu Inteligencji Katolickiej. Założył miesięcznik „Więź”, którym – jako redaktor naczelny – kierował przez 22 lata. W latach 1961–1971 zasiadał w Sejmie, w Kole Poselskim „Znak” będącym pięcioosobową reprezentacją katolików w ówczesnym parlamencie. Od połowy lat 70. współtworzył demokratyczną opozycję. Był sygnatariuszem protestu przeciwko wprowadzeniu w 1976 r. do konstytucji PRL zapisu o kierowniczej roli PZPR i przyjaźni ze Związkiem Radzieckim. W maju 1977 r. został mężem zaufania głodujących w stołecznym kościele św. Marcina, którzy protestowali przeciwko aresztowaniom członków Komitetu Obrony Robotników i dalszemu przetrzymywaniu w więzieniach osób skazanych po pacyfikacjach protestów, które miały miejsce w czerwcu 1976 r. w Radomiu i Ursusie. Współpracował z Polskim Porozumieniem Niepodległościowym. Był współzałożycielem i członkiem Towarzystwa Kursów Naukowych. W styczniu 1979 r. podpisał list w obronie aresztowanego Kazimierza Świtonia. W styczniu 1981 r. objął stanowisko redaktora naczelnego „Tygodnika Solidarność”. Internowany w dniu wprowadzenia stanu wojennego, przebywał kolejno w ośrodkach odosobnienia w Strzebielinku, Jaworzu i Darłównu. Zwolniony w grudniu 1982 r., kontynuował działalność opozycyjną, łącząc działalność legalną z zaangażowaniem w strukturach podziemnych. W styczniu 1988 r. został członkiem oficjalnego zespołu doradców Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność”, a wiosną i latem tego samego roku uczestniczył w strajkach w Stoczni Gdańskiej. Z ramienia Komitetu Obywatelskiego przy przewodniczącym NSZZ „Solidarność” Lechu Wałęsie brał udział w rozmowach przygotowujących grunt pod dialog władzy z częścią opozycji, a następnie aktywnie włączył się w rozmowy przy Okrągłym Stole. W czerwcu 1989 r., po reaktywacji „Tygodnika Solidarność”, ponownie został jego redaktorem naczelnym. 24 sierpnia 1989 r. Sejm powołał go na stanowisko prezesa Rady Ministrów. Został tym samym pierwszym niekomunistycznym premierem w powojennej Polsce. Trwale zapisał się w historii Polski nie tylko jako premier, który zainicjował proces wychodzenia z komunistycznej niewoli, ale również jako inicjator polsko-niemieckiego pojednania, którego symbolem pozostaje msza święta odprawiona 12 listopada 1989 r. w Krzyżowej, gdzie obok polskiego premiera stanął ówczesny kanclerz RFN Helmut Kohl. W latach 1992–1995 Mazowiecki był specjalnym wysłannikiem Komisji Praw Człowieka ONZ na terenie ogarniętej wojną byłej Jugosławii. Jako jedyny wysoki funkcjonariusz Narodów Zjednoczonych podał się do dymisji na znak protestu przeciw bierności wspólnoty międzynarodowej wobec popełnianych tam zbrodni. W 1995 r. otrzymał Order Orła Białego za „znamienite zasługi dla niepodległości oraz osiągnięcia w działalności publicznej i państwowej”. Otrzymał tytuł doktora honoris causa uniwersytetów w Leuven, Genewie, Giessen, Poitiers, Exeter, Tuzli, Uniwersytetu Warszawskiego i Akademii Ekonomicznej w Katowicach. Zmarł 28 października 2013 r. w Warszawie.

źródło: Muzeum w Gliwicach

p.o. Naczelnik Wydziału
Geodezji i Kartografii
Geodeta Miasta
Zastępca Prezydenta Miasta
Aleksandra Wysocka
Grzegorz Karkowski
27.06.22
29.06.22